

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

© Revak Kitabevi, 2020
Tüm hakları Revak Kitabevi'ne aittir.
Sertifika No: 45588

Revak Kitabevi: 50
Rifâîlik Serisi: 11

Kemer-i Sırrî
Sırrî Kalender

Editör: Arzu Meral

ISBN: 978-605-7722-02-7
1. Baskı: Nisan, 2020
Kapak Tasarımı: Togay Kâzım Ataç
Sayfa Düzeni: Revak Kitabevi

Baskı & Cilt: Step Ajans Matbaacılık Ltd. Şti.
Göztepe Mah. Bosna Cd. No:11
Mahmutbey-Bağcılar, İstanbul
Tel: 0212 446 88 46 E-mail: stepajans@stepajans.com
Matbaa Sertifika No: 45522

Besmele: "*Bismillâhirrahmânirrahîm*"
Seri Levhası: "*Yâ Hazret-i Ebu'l Alemeyn
eş-Şeyh es-Seyyid es-Sultân Ahmed er-Rifâî*"

<http://www.revakkitabevi.com>
Adres: Aziz Mahmut Hüdayi Mahallesi
Tepsi Fırın Sokak. Şifa Apt. 12/3
Üsküdar, İstanbul
Tel: 0216 342 47 97
E-mail: info@revakkitabevi.com

KEMER-İ SIRRÎ

Sırrî Kalender

Revak Kitabevi

İstanbul, 2020

İçindekiler

Takdim / i

- {1} Kelâm / 1
- {2} Melâmet / 3
- {3} Varlık Mertebeleri / 6
- {4} Hz. Muhammed'in Velâdeti / 10
- {5} Mustafâ Kimdir? / 11
- {6} Sükût / 13
- {7} Mutlak ve Mukayyed / 14
- {8} Miraç'ta Şarap, Bal ve Süt / 16
- {9} Ahlâk ve Muhammedî Olmak / 18
- {10} Asr-ı Saâdet / 20
- {11} Asr-ı Ali / 22
- {12} Şâh-ı Merdân'ın Kalkanı / 24
- {13} Nâd-ı Ali / 25
- {14} Mevlâ Kimdir? / 27
- {15} Hz. Ali Hakkındaki Fikirler / 29
- {16} Hz. Ali'nin Şehâdeti / 33
- {17} Haydâriye / 35
- {18} Âna Dâhil Olmak / 36
- {19} Hakikî Mâtemdar Kimdir? / 37
- {20} Siz Ehlibeyt Kulu musunuz? / 39
- {21} Şebbûy / 40
- {22} Hz. Ali Asgar / 42
- {23} Turnalar / 43
- {24} İnsân-ı Kâmil / 44
- {25} Asâ / 45

- {26} Hz. İnsan'a Meçhul Yoktur / 46
{27} Hz. İnsan'ı Bilmek Zordur / 47
{28} Hz. İnsan Nerede Olabilir? / 49
{29} Hakkıyla Bilemedik / 52
{30} Ehl-i Hakikat / 53
{31} İkaz: Nasıl Şeyh Olamazsın? / 55
{32} Bütün Cahiller Cesur Olur / 66
{33} Rivâyet, Rüya, Meditasyon, Akıl / 68
{34} Muazzam Varlık İnsan / 70
{35} Âciz ve Kâdir İnsan / 72
{36} Rahmân'ın Kulları / 74
{37} Gideceğin Yerden Geldin / 75
{38} Muammâ / 77
{39} Fıtrat Dini / 79
{40} Sahici Olan ve Olmayan / 80
{41} Her Şey Yerinde / 82
{42} Gaflet, İnsan, Cin / 84
{43} Uyku Âlemi / 86
{44} Tefekkür / 88
{45} Zamâne Hâlleri / 91
{46} Bu Kesret Nedir? / 93
{47} Ahvâlimize Bir Reçete Var mı? / 95
{48} Dervişe Rahat Yoktur / 98
{49} Mürşidin Nefsle Konuşması / 99
{50} Hiç / 101
{51} Tevâzu - Mahviyet - Melâmet / 103
{52} Kâbe / 104
{53} Cuma / 105
{54} Kıyamet / 106

- {55} İlme'l-Yakîn'in Tamamlanması / 108
- {56} Hz. Meryem / 111
- {57} Hz. Selman / 113
- {58} Hz. Ahmed er-Rifâî / 114
- {59} Hz. Mevlânâ / 115
- {60} Hz. İsmail Mâşukî / 116
- {61} Hz. Süreyya / 124
- {62} Kethüdâzâde Ârif Efendi'nin Bir Nutkuna Şerh / 128
- {63} Kelâm-ı Rûşenî'ye Şerh / 132
- {64} Seyyid Nesîmî'nin bir Nutkuna Şerh / 135
- {65} Bisikletçi Fahrî Baba'nın Bir Levhasına Şerh / 137
- {66} Öleceksin / 139
- {67} Bir Dervişin Hâli / 141
- {68} Hazzâz ile Şeyh'in Mükâlemesi / 144
- {69} Bu Taş Ne Diyor? / 146
- {70} Sigara ile Şeyh'in Hayâli / 149
- {71} Hep Sen / 150
- {72} Cism-i İnsan / 151
- {73} Hayâlî bir Şahs-ı Mukaddese Mektup / 152

Takdim

Rifâiyye ve Kâdiriyye meşâyihinden Sırrî Kalender mahlâslı zâtın, *Keşkül*, *Asâ*, *Nefir*, *Sofra* ve *Teber'*den sonra altıncı kitabı olarak yayına hazırlanan *Kemer-i Sırrî*, yetmiş üç risâleden oluşmaktadır. Bu risâlelerin bir kısmı Sırrî Kalender'in muhtelif zamanlarda yaptığı sohbet kayıtlarından yazıya aktarılmış, bir kısmı da bizzat kendileri tarafından kaleme alınan risâlelerden seçilmiştir.

Bâtınî bir yolu izah eden müellif; kalpten kalbe, sırdan sırda intikal etmiş ve tarihte daha ziyade remizlerle kaleme alınmış bir varlık algısını, irfânını ve zevkini âdeta şerh etmekte; tasavvuf literatürüne yeni ıstılahlar kazandırmaktadır. *Vahdet-i Vücûd'*u felsefî bir yorum veya mistik bir tecrübe olarak değil, Ehlibeyt'in yegâne varlığının ifadelerinden biri olarak gören müellif, bu hususta da yeni bir izah getirmektedir. Bazı yazılarında kesret içindeki hallerini terennüm ederek "garib" yolculara teselli sunmakta, bazı yazılarında ise gaybî âleme ait hakikatleri izhâr etmektedir.

Ehlibeyt yolunda *Kemer*, Pîr meydânında Mürşid eliyle kuşatılır. Söz konusu *Kemer* ile tevârüs edilen mânevî ilimden, irfândan ve zevkten neş'et eden bu eserde, daha pek çok perde aralanmaktadır. Okuyup zevk edecek, hâl edecek ve kendi aslına bir adım daha yaklaşacak canlara aşk olsun...

Destûr yâ Sâhibe'l-Meydan

Destûr yâ Sâhibe'l-Makâm

Destûr yâ Ricâlallâh

Destûr yâ Sâhibe'z-Zemân

{1}

Kelâm

Kelâm, Allah'ın *Kelîm* sıfatının tecellisidir. Bu tecellinin en âzamına *vahiy* denir. Vahyin *Kitap* hâlinin sonuncusu Kur'ân-ı Kerîm'dir. Bu Mûcizü'l-Beyân ile şeriat, tarikat, mârifet, hakikat tâlimi, fem-i saâdet-i Cenâb-ı Hâtemü'l-Enbiyâ *sallallâhu aleyhi ve âlihi ve sellem* Efendimiz hazretlerinden sâdır olmuştur. Kur'ân-ı Hakîm'den sonra yeni bir *Kitap*, yeni bir şeriat gelmeyecektir.

İslâm, Allah'ın indinde tek dindir. Hz. Âdem'den Kâinâtın Efendisi'ne kadar safhalar geçiren İslâm, Muhammedî safhasında kemâl ile hitâma ermiş; kıyamete kadar Muhammedîlik şahrâhı zâhir olmuştur.

Nübüvvet ikiye ayrılır, birine "*nübüvvet-i teşrîiyye*" diğerine "*nübüvvet-i târifîyye*" tesmiye olunur. Şeriat getirici son nebî olmasından dolayı, "nebî" sıfatı Cenâb-ı Muhammed'den başka hiç kimse için bu mânâda kullanılamaz."

Nübüvvet-i târifîyye makamına Cenâb-ı Muhammed'in vârisleri olan kibâr-ı evliyaullah nâil olabilirler. Kibâr-ı evliyaullahın mazhar oldukları bu nübüvvet, verâset-i Muhammediyye hasebi ile olduğundan, sırren nebî olsalar da, Hâtemü'l-Enbiyâ Efendimiz hazretlerine tâbi olduklarından, "nebî" diye tesmiye olunmazlar. *İyi anla!*

Nübüvvet-i târifîyye mazharı olan zevât-ı kirâmdan, Kur'ân'ın âyetlerini tefsir veya tevil bâbında zuhur eden kelâmın vahiy tecellisi içinde olanlarına *vâridât* denir. Kur'ân-ı Kerîm son *Kitap* ve vâz ettiği şeriat son şeriat olduğundan, Kur'ân-ı Mecîd'den başka hiçbir kelâm, beşeriyetin, ahkâmına uymaya mecbur olduğu, ceza veya lütuf ile müeyyideleri olan *kelâm* hükmünde değildir ve olamaz. *Vâridât*, Mûcizü'l-Beyân'ın feyzinden Hz. İnsan kalbine nüzü'l eden mânâlardır. Bu gibi *vâridât*, ehlullâh

{2}

Melâmet

Melâmet, ismi melâmet olmayan hâldir. Lügatlerde *levm* kökünden türediği yazmaktadır. Kendilerini halka levmettirecek hâllere bürünen ve bu yolla ihlâsı muhafaza ettiklerine inanan zümrelere melâmî denmişse de, bizim izah edeceğimiz meslek-i melâmet ve zümre-i melâmiyyûn başka bir meseledir.

Eğer melâmet, olduğu hâli gizlemek ise, evvel melâmî Allah'tır. Çünkü mahlûkât, Hakk'ı zâtı ile değil, sıfat ve esmâsı ile tanır. Muhatap olduğu sıfât-ı ilâhînin bir de zıddı olduğu için, mesela Hakk'ı "Muhyî" ismiyle tanıyan kişi Hakk'ın "Mümît" ismine perdelenmiştir. Cenâb-ı Hakk, izhâr ettiği sıfat ve isimleriyle kendini perdeler; fiillerde kendini izhâr ederken hikmet perdesiyle zâtını gizler. Hikmet bahşettiği kulu ise, fiilde kendine nispet edecek hâl bulamadığından, "Hakîm" olan fiil ile perdelenmiştir. Hakk'ı yine kendi bilir. Hakk'tan mâ-adâ hakikî bir *vücûd* olmadığından, cümle tecelliyât Hakk'ın gölgelerle olan oyunundan ibarettir. İşte adı var kendi yok kimse melâmîdir. Allah'ın da adı var kendi "yok" gibidir.

Melâmet ehli, Allah'ın sıfatları ile muttasıf ilâhî kimselerdir. Kendilerini halka gösterdikleri isimleri, sıfatları, fiilleri, hâlleri hep melâmettir. Melâmînin melâmetten soyunması, tecelliyâtın zuhuruna mâni olur; diğer bir ifadeyle tecelliyâtı boğar. Hâlbuki murâd-ı ilâhî, sıfatların mütecellî olarak birbiri ardınca idâmesidir.

Hız Muhammed, melâmet sultanıdır. İnsan cismine bürünüp, zaman ve mekânda kendine bir elbise biçmiştir. Zât-ı Muhammediyye'ye nispetle sûret-i Ahmediyye, melâmet izhâridir. Herkes onu kendi gibi bilir. Eğer zâtı ile nümâyân olsa, kâinât erir, buharlaşır, yok olur. Bu cümbü-

{3}

Varlık Mertebeleri

Vücûd anda olduğu gibidir. *Tecelliyat* zamandaki zuhurdur. *Zuhur* neşve-i demdir. *Dem* ibtidâ *Âdem*'dir. *Âdem* demdir, zuhuru zamanda tecessüm etmiştir. Küllü şey demden, dem sırr-ı *Âdem*'den cilvenümâdır. *Âdem*'in ibtidâsı *Hakikat-i Muhammediyye*, onun da menbaı *Hakikat-i Aleviyye*'dir. Bu, *Umk-ı Amâ*'dır. Bu *Umk*'da *Hakikat-i Fâtimiyye* vardır. Fâtimiyye hakikatinin umku, *Hakikat-i Hase-niyye*'dir. Bunun da umku, *Hakikat-i Hüseyniyye*'dir. *Nûr-i Muhammediyye*'nin vâlidî *Hazret-i Aleviyye*, vâlidesi *Hazret-i Fâtimiyye*'dir (*Ümmü Ebîha*).

Eb: Ali

Üm: Zehra

} Hasen & Hüseyin & Mânâ-i Mustafâ
} Kurban: Muhsin & Kisâ: Zeyneb

*****

Mustafâ & Hatice → Zehrâ

(İnsan) (Kisâ)

Ali & Zehrâ → Hasen, Hüseyin, Zeyneb, Muhsin

(İnsan) (İnsan & Kisâ)

*****

{16}

Hz. Ali'nin Şehâdeti

Ali "Var" olduğu için, "Var" doğmaz, ölmez, gelmez, gitmez. Hz. Ebû Tâlib'den olma Hz. Fâtıme bint Esed'den doğma Ali olarak zâtî hususiyetlerini câmien giyindiği bir sûretle göründü. O sûretinden evvelki sûretlerinde, bu merteye câmi görünmemişti.

Her ne kadar cismi nur olsa da etten, kemikten, kandan, sinirden bir bedeni vardı. Demek ki et ve kemik hâli ile de nur olunabilirmiş. Nurun bir sıfatı ziyâ/ışık olduğundan, bu sıfatı nurun zâtı zannedenler, "Et, kemik ve kan nasıl nur olur?" anlayamaz. Vâkia köre renk, sağıra âhenk olmaz. Köre ışığı anlatırsın da görmeden "şudur" diyemez. Sen de uykudasın veya mânen gözün açık değil. Sözüme kulak ver, ister inan ister inanma. Senin benim cismimiz gibi bir cisim, eğer Mâsumlara ait olur ise, o hâli ile dahi nurdur.

Nûrun alâ Nûr olan cism-i lâtif-i Haydarânesi, ekmeğini yemiş bir hâin mel'ûn tarafından zehirli kılıç ile yaralandı. İbn Mülcem, bunu bir kadın hevesi ile yaptı. Cûde, erkek hevesi ile yaptı. Kerbelâ katilleri, para ve makam için yaptılar...

Hz. Emîrül-Mü'minîn darbeye maruz kalıp, "*Kâbe'nin Rabbi'ne and olsun, kurtuldum.*" buyurdu. Dikkat et! Kâbe'yi ilk yapan, Hz. Hayder orada doğacak diye o evi yapmıştı. O doğana kadar, o "Beyt" tavaf edildi. O "Ev"de, o doğdu. Kible orası oldu, tavaf onun doğduğu evedir. Onun doğduğu ev "Harem" oldu. Otunu koparmak, sineğini öldürmek bile yasaklandı.

Ceddi İsmail, soyundan gelecek Şehîdeyn'in/Haseneyn'in haberini aldığı anda, ağlaya ağlaya topuklarını yere vururken, Haseneyn'e olan gözyaşına mukabil, Kudret,

{23}

Turnalar

Hicaz, Bağdat, Basra, Samarra bölgelerindeki seyyidler, Mâsûm İmâmlarımızdan sonra memleketlerinden göç etmek zorunda kaldılar. Hindistan'dan Dağıstan'a, Afrika'dan Anadolu'ya, Rumeli'den Belh'e kadar geniş bir coğrafyaya yerleştiler.

Tarikat-i Aleviyye'yi bu sâdâttan ahzeden Acemler (Arap olmayanlar), bilhassa Türkler ve Kürtler, bu seyyidleri gökyüzünde süzülerek uçup gelen turnalara teşbih ettiler. Turna kuşunun çok keskin ve acı bir sesi vardır. Asil bir edâ ile uçup süzülen bu kuşun feryadını, Ehlibeyt'in başına gelen hâdisâtı haber veren inleme ve çırpınış adettiller.

Turna semahı yapılırken, hâzirun ya diz ya da sîne döver. Seyyidlerin getirdiği haberi alan Alevî canların öyle ciğerleri yandı ki, söyleyecek söz bulamayıp, dizlerini dövüp gözyaşı döktüler. Şeriatin namazına durmaya akıl fikir kalmadı. Dinleri îmanları, turnaların getirdiği habere âh etmek, o katara bağlanıp ikrarbend olmaktan ibaretti.

"Gitme turnam gitme / Nerden gelirsin / Sen nazlı canâna / Benzersin turnam" nutkundan da anlaşılacağı gibi, Âl-i Muhammed evlâtlarını semâda süzülen bir varlık olarak telâkki ettiler ve onların semâvî olan tavırlarını cem meydanında taklit ile uçmaya durdular.

Bu ayn-i cemler, bu semahlar hep bitti, o turnalar uçtu gitti... Göçenlerin dem ü devrânına Hû.

{38}

Muammâ

Din nedir? Hak ölçülerdir. Bir cemiyet hak ölçüleri kaybettiğinde dini kaybeder. Dini kaybedince Allah'ı kaybeder. Allah'ı kaybettiğinde de dalâlete düşer. Dalâlete düştüğünde ise, Allah ona yanlış yaptığını doğru gösterir. Cezası da budur.

Bir insanın şu âlemde yegâne gayesi nedir? Hakikati bulmak! Bilmek, bulmak, olmak. Ne cennet ne cehennem ne imtihan vermek ne de başka bir şeydir. Değişmez bir hakikat vardır ve bu hakikatin tahsili için bu mektebe gelinmiştir. Bu mektebin binasından maksud meyvadır, sanma ki ağaç ola! Maksud olan bilmektir, hakikati bulmaktır.

Ortada bir muammâ olduğu muhakkak. İnsanoğlu asırlardır din, felsefe, bilim, akıl vs. her türlü araçla bu muammâyı çözmeye çalışıyor. Bir şeyin peşinde. İsmi ne koyarsan koy. Biri Allah demiş, biri tabiat demiş, biri başka bir şey. Fakat kimsenin inkâr edemeyeceği bir şey var: Herkesin uğraştığı bir muammânın varlığı!

Bu muammâ nedir? Hakikattir, değişmeyen hakikat! Ne Müslümanın ne Hristiyanın ne ateistin ne şunun ne bunun demesiyle değişmeyecek bir hakikat. Kimsenin etikiyle isimlenmeyecek, kimsenin inkârıyla da yok olamayacak bir hakikat var. Bu nedir?

Bir hakikat var ve ona varmak lâzım. Varmak için ne yapmak gerek? Merdâne yürünecek. O hakikati yaşamak veya elde etmek üzere her türlü fesatlıktan arınılacak. O hakikate ermek için ne lâzımsa verilecek. Cansa can! Başsa baş! Malsa mal! Vakitse vakit! Her ne ise...

İşin içine fesatlık girerse, teki çift görmeye başlarsın. O da varmış bu da varmış, güzel de varmış çirkin de varmış, hidayet de varmış dalâlet de, cennet de varmış cehen-

{39}

Fıtrat Dini

Katoliğe sor, hâlinden memnun; Budiste sor, memnun; Süryanîye sor, memnun; bizim hoca efendiye sor, memnun. Herkese sor, hâlinden memnun. Ateiste sor, ateistliğinden memnun. Zalime sor, zulmünden memnun. Allah da böyle buyuruyor: *“Bütün hizibler/cemiyetler ellerindekiyle ferahlanırlar, memnundurlar. (Rûm Sûresi, 32)”*

Bir zümre memnun değildir! Hangi zümredir o? Hiçbir hizipten olmayan. Mutlak gerçeğe herhangi bir etiket takmaksızın fıtrat dinine inananlar. İslâm dini fıtrat dinidir. Muhammedîlik'te her şey vardır. Neden? Fıtrat dininin kemâlidir. Ama hiçbir cüz Muhammedîlik olamaz. Hristiyanlık Muhammedîliğin içinde, Budistliğin babası, ateistliğin bile babası Muhammedîliğin içinde vardır.

Bu ne demek? İnkâr demekse, Muhammedîliğin içinde inkârın tâzim edildiği bir mesele var: *“Küfrü îman yerine sayamazsın demedim mi”* Pîr Sultan Abdal hazretlerinin sözüdür bu. Muhammedîlik'te öyle irfân var ki, senin dışarıda küfür dediğin şeye bir de tâzim ediliyor. Muhammedîlik öyle bir câmiyettir. Hakikatin hiçbir etiketle etiketlenmediği, hakikatin kendini konuşturduğu nokta Muhammediyet noktasıdır ki, onun Ali'sidir işte...

{48}

Dervişe Rahat Yoktur

İmâm Hüseyin efendimiz bize diyor ki: “Bu zaman tecellisi içinde dervişe rahat yoktur.” Neden? Nasıl rahat bulabilir? Allah vücud giyse, ete kemiğe bürünse, şu âlemin tecellisi içine yani kendi kurduğu oyunun içine kendi girse rahat edebilir mi? Nasıl rahat edebilir? Oyunun burasında gül kokusu, şurasında diken dokusu, beri tarafında tabbakhâne kokusu var. Birçok değişik koku, değişik renk, değişik lezzet, değişik haz, değişik ızdırap, değişik hâl...

Tecelliyi bulunduğu yerin havasında teneffüs edecek. Binâenaleyh hepsini bir anda tatması, içinde olması imkân dairesinde değil. Cenâb-ı Hakk, Varlığın sahibi, Varlık olan yani Var olan Zât, Kudret; bütün kurduğu oyunları aynı “zaman” ve aynı “an”da idare eder ve nefsinde yaşar. Bu zaman mefhumu içinde, hudutlu tecellilerin herhangi birinin içine dalarak bir kimsenin rahat bulması mümkün değildir.

Kişi; vasat bir yerde, sarayda veya kulübede otursa, cebinde parası olsa ya da olmasa, sıhhatli ya da hasta yani ne şart içinde olursa olsun, eğer derviş ise, Allah gibi inanıyorsa, varlığı Allah gibi okuyorsa, o derece kendine bir şey nispet etmiyorsa, “Hakk var başka yok” diyorsa, o zaman bu tecellinin, bu hudutluluğun içinde rahat etmesi mümkün değildir.

{60}

Hız. İsmail Mâşukî

Bayramî-Melâmîlerinin bazı müşşidleri, gizli kalması gereken bazı hususları ifşa ettiklerinden şeriat kılıcı ile idam edilmişlerdir. Burada şeriaten kastımız şeriat-i garrâ-i Muhammediye değil, saltanat rejimlerinin, idâmeleri için kendilerine benzettikleri ve ismine şeriat dedikleri diyânettir. Bunların en mârufu olan Hız. İsmail Mâşukî, hakikî şeriatin hükmünde dahi kabul görmeyecek iddiaları halkın önünde ifşa etmiştir. Eğer melâmet, sırrını veya hüviyet-i zâtiyesini saklamak için bir sûtire ise, Hız. Mâşukî'nin bu ifşaatı bir dâvâ mıdır, cezbe ile iradesi dışında bir ifşaat mıdır yoksa kasd-ı mahsûs ile ortaya konmuş bir hâl midir? Kanaatimce Hız. Mâşukî, ifşa ettiği meselelerin ve dâvâ gibi görünen iddiaların mâverâsında bir hüviyet-i mâneviyeye sahiptir. Hazret'in ifşaatı aslında bir melâmettir. Çünkü bîğâne olanlar, o zâtı söyledikleri ile mahkûm edecekler; söylediklerinin ötesindeki Mâşukî'ye yine o sözler perde olacaktır ve öyle de olmuştur.

Hız. Mâşukî'nin mahkeme zabıtlarından öğrendiğimiz iddiaları hakkında bazı yazarlar şöyle yorumlarda bulunmuşlardır: "İsmail Mâşukî katiyen bu sözleri söylemez. Onu ve tâifesini sindirmek, yok etmek maksadıyla böyle bir komplo kurulmuş ve bu komploya kurban edilmişlerdir." "Bu iddiaların başı ve sonu kırılmış, âdeta suç teşkil edebilecek kısımları cımbızla çekilerek mahkemeye sunulmuş. Böylelikle Mâşukî'ye baştan kararlaştırılmış idam hükmü icra edilmiştir."

Fakire göre Hız. Mâşukî'nin mahkeme zabıtlarında geçen iddialarının hepsi kendisine aittir ve lâkin şöyle bir şerh düşmüştür: "Bu söylediklerim izaha muhtaçtır." "İzaha muhtaç" kısmı nazar-ı dikkate alınmamıştır. Haz-

{64}

Seyyid Nesîmî'nin bir Nutkuna Şerh

*“Cânân yoluna vermeğe cân men yine geldim
Bu Kâbe-âra olmağa kurbân yine geldim*

*Bir gelmiş idim vermeğe cân olmadı kısmet
Gitdim dolanıp bir daha ey cân yine geldim*

*Dermân dediler derd-i nihânıma dehânın
Yok yerde sanıp derdime dermân yine geldim*

*Yüz defa hazân olmuş idi bâğ u bahârım
Bu bâğı görüp fasl-ı gülistân yine geldim*

*Aldım ele pâ-y-i melah-âsâ dil ü cânı
Sandım ki çıkıp cenge Süleymân yine geldim*

*Seyyid nice yol gelmiş idim mülk-i cihâne
Sad şükr tapıp sûret-i insân yine geldim”*

Bu nutk-ı saâdet öyle bir sırr-ı azîmi ve nükte-i müphemî hülâsa etmiş ki, şimdilik kelâma ne kadar gelirse o kadar diyeyim. Aşk, âşık, mâşuk birdir, iki olmaz. Mademki âşık birdir, her kime aşk değmişse onlar müteaddid cisimlerde bir candırlar. Âşıkın bu âlemde zuhurundaki netice, Mâşuk'una inkılâb olmasıdır. O vuslata kadar yaşadığı derd ü hicran, ömür dediği şeydir. İrfân bundan hâsıl olur.

{71}

Hep Sen

“Sevdiğinizden infâk etmedikçe Sevdiğinize (Birr’el-tarif edilemez kemâlde ihsân edene) ulaşamazsınız. (Âl-i İmrân Sûresi, 92.)” Sen varsın, hep Sen vardın, hep Sen var kalacaksın. Zâtından başka Var olmadığından, başka kelimesi dahi tecelliyatına ait bir gayriyet ifadesi olduğu için, yegâne Var ki zâtındır, veren, verilen, verileni kabul eden, kavuşacak olan yine Sen’sin. Bu meveddet cevelânını, âyetinde öyle izah buyurmuşsun ki, “Sevdiğinizden” Sen’sin, çünkü tecelliyat senin kendi kendine olan aşkıdan zuhur etti. Veren Sen’sin, muhip göründün. “Sevdiğinize” Sen’sin, mahbup göründün. Kendinden kendini kendine verip, kendinden kendine erdin. Bu deverânın menbaina *Meveddet*, devredişine *Hayat*, devrânın kutbuna *Hz. İnsan* dedin.

Ben “ben” zannettiğim vehme ait değilim. Onun için kendime bir şeyi nispet edip de sana veremem. Ancak bu vehmî benlikten soyunabilirim/infâk edebilirim. Âyetinde vermek mânâsına da gelen “infâk” demişsin; fakire infâk edilir. Habîb-i Âzam Mustafâ da, “*Fakrım ile iftihar ederim.*” buyurdu. “Ortada arz edilecek bir varlık veya varlık zannı bahis mevzuu ise, bunun yegâne muhatabı olmam dolayısıyla iftihar ederim.” demek istemiş. Nitekim Hz. Süreyya “*Menzil-i fakra eriştim...*” buyurmakla “Canı kabul edecek Cânân benim, Can ve Cânân ayrımını da devrânım için çıkardığımdan, hakikî Can da benim.” diye ilân etmiş.

Benim zaten sana ait olan benliğimden başka neyim var ki sana veya senin için infâk edebileyim? Senden bu ben çıktı, sana ait olan beni yine sana vermeyi kerem buyur da “iş temâm” olsun. Senin meveddet ummânının mevcinden zuhur etmek ne güzel, ummân iken damla olup hicrânı tatmak ne iyi, ummânın harekâtından zuhur eden zevk ne hoş, yine aslına kavuşmak ne tarifsiz...